

Οικουμενικός Πατριάρχης: “Ποτέ δεν θα υποστείλουμε την σημαία!”

[Πατριαρχεία](#) / [Οικουμενικό Πατριαρχείο](#)



“Ποτέ δεν θα υποστείλουμε την σημαία! Ακόμη και αν χρειασθή να γευθούμε πικρότερα ποτήρια αγνωμοσύνης, ακόμη και αν υποστούμε χειρότερες ταπεινώσεις, ακόμη και αν πνεύσουν ισχυρότεροι, βορειότεροι και ψυχρότεροι ενάντιοι άνεμοι”, επεσήμανε η Α.Θ. Παναγιώτης ο Οικουμενικός Πατριάρχης [κ.κ. Βαρθολομαίος](#), την Τετάρτη, 18 Δεκεμβρίου 2024, με αφορμή την 51η επέτειο από την εκλογή του σε Επίσκοπο (Μητροπολίτη Φιλαδελφείας), κατά την ομιλία του μετά τη χοροστασία του στον Ι. Ναό του Αγίου Δημητρίου Σαρμασικίου, όπου και το ιστορικό Αγίασμα του εορταζομένου την ημέρα αυτή Αγίου Μεγαλομάρτυρος Σεβαστιανού.

Όπως είπε emphaticά, “δεν θα αμελήσουμε ούτε στιγμή το ιερόν χρέος μας έναντι του μέλλοντος του πανσέπτου Οικουμενικού Θρόνου, ούτε θα προδώσουμε την μακραίωνα ιστορία μας, ούτε θα απεμπολήσουμε την τιμίαν παρακαταθήκην και την καθηγιασμένην κληρονομίαν των πατέρων μας”.

Συγκεκριμένα, ο Παναγιώτατος, με αφορμή τον τιμώμενο Άγιο Σεβαστιανό και όλους τους μάρτυρες της πίστεως τόνισε, μεταξύ άλλων, τα εξής:

“Πράγματι, το να είναι κανείς Χριστιανός δεν είναι εύκολο. Είναι όμως ένδοξο, υψηλό, άγιο, είναι μοναδικό προνόμιο. Το δε καθήκον όλων μας είναι όχι μόνον να λεγώμεθα, αλλά συγχρόνως και να είμεθα Χριστιανοί. Να ζούμε μέσα εις τον κόσμον ως «μάρτυρες του Χριστού», μαρτυρούντες και κηρύττοντες, κυρίως με την ζωή και τα έργα μας Εκείνον και την σωτηριώδη διδασκαλία Του και βιώνοντες ιδιαιτέρως την διπλή εντολή της αγάπης προς τον Θεόν και προς τον πλησίον.

Σήμερα ιδίως επανέρχονται στον νουν μας οι λόγοι του Κυρίου, «μακάριοί έστε όταν όνειδίσωσιν ύμᾱς καί διώξωσι καί εἰπωσι πᾶν πονηρόν ῥῆμα καθ’ ύμῶν ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ». Αναλογιζόμενοι αυτούς ακριβώς τους λόγους του Κυρίου ήλθαμε και εφέτος εδώ στο Σαρμασίκι, ως πράττουμε συνήθως κατ’ έτος την ημέραν αυτήν, από της αναρρήσεώς μας εις τον Πάνσεπτον Οικουμενικόν Θρόνον, προκειμένου να αναπέμψουμε αίνον και δοξολογίαν προς τον δωρεοδότην Θεόν, ο Οποίος μας αξίωσε να φθάσουμε αισίως στο 51ο έτος Αρχιερωσύνης μας. Ενώνοντας το παρόν προς το παρελθόν και ατενίζοντας το μέλλον, δίδομεν την υπόσχεσιν ότι για όσο διάστημα ακόμα θελήσει ο Κύριος να συνεχίσουμε την ταπεινή διακονία μας, εμείς δεν θα αμελήσουμε ούτε στιγμή το ιερόν χρέος μας έναντι του μέλλοντος του πανσέπτου Οικουμενικού Θρόνου, ούτε θα προδώσουμε την μακραίωνα ιστορία μας, ούτε θα απεμπολήσουμε την τιμίαν παρακαταθήκην και την καθηγιασμένην κληρονομίαν των πατέρων μας. Ποτέ δεν θα υποστείουμε την σημαία! Ακόμη και αν χρειασθή να γευθούμε πικρότερα ποτήρια αγνωμοσύνης, ακόμη και αν υποστούμε χειρότερες ταπεινώσεις, ακόμη και αν πνεύσουν ισχυρότεροι, βορειότεροι και ψυχρότεροι ενάντιοι άνεμοι. Εμείς θα παραμείνουμε «εδραίοι και αμετακίνητοι», όπως συνιστά ο Απόστολος Παύλος (Α΄ Κορ. ιε΄, 58), πάντοτε «εν τη χώρα τη αυτή αγραυλούντες και φυλάσσοντες φυλακάς της νυκτός» (Λουκ. β΄, 8), όπως οι ποιμένες εις την Βηθλεέμ, της νυκτός και της ημέρας και παντός καιρού, και «γρηγορούντες και προσευχόμενοι» (πρβλ. Ματθ. κστ΄, 41), όπως ο ίδιος ο Κύριος εις τον κήπον της Γεθσημανή. Του Κυρίου συνεργούντος και τον λόγον βεβαιούντος, θα παραμείνουμε όρθιοι και μαχόμενοι στις επάλξεις της πίστεως και του Γένους μέχρι τέλους!”

Στη συνέχεια ο Πατριάρχης είπε:

“Αυτή είναι η προσευχή που αναπέμφαμε ιδιαιτέρως σήμερα κατά την τελεσθείσαν Θείαν Λειτουργίαν προς τον παντεπόπτην και πανσθενουργόν Θεόν, ταίς πρεσβείαις της Θεοτόκου. Ακόμη παρεκαλέσαμεν την Παναγία Μητέρα μας να προστατεύη την Κοινότητα αυτή και ολόκληρη την εδώ Ομογένειά μας, καθώς και ένα έκαστον εξ υμών, των πεφιλημένων κατά πνεύμα τέκνων μας. Είμεθα δε βέβαιοι ότι η Υπέρμαχος Στρατηγός και Έφορος της Πόλεώς μας, η οποία θέλει να παραμείνουμε εδώ στην Θεοτοκούπολη του Κωνσταντίνου και να φυλάσσουμε τα πανάγια προσκυνήματα και τα αγιάσματά της, τα οποία είναι πάμπολλα, θα βοηθήση την Αγίαν του Χριστού και Υιού της Μεγάλην Εκκλησίαν να συνεχίση την θυσιαστικήν διακονίαν του εδώ πληρώματος, των εν τω Εξωτερικώ Επαρχιών του Θρόνου, της όλης Ορθοδοξίας, των διαχριστιανικών διαλόγων, της διαθρησκευτικής καταλλαγής και του πολιτισμού και της ειρήνης του σύμπαντος κόσμου.

Με αυτές τις αισιόδοξες σκέψεις ευρισκόμεθα σήμερα εν τω μέσω υμών, τέκνα εν Κυρίω αγαπητά, και μοιραζόμεθα μαζί σας την χαρά και τις ελπίδες μας. Θέλουμε να έχετε πλήρη εμπιστοσύνη πρώτα, βεβαίως, εις την πρόνοιαν του Θεού και ύστερα εις την γραμμήν, τους λόγους και τα προγράμματα της Μητρός Εκκλησίας, η οποία κατευθύνεται από το Πανάγιον Πνεύμα και οδηγείται από αυτό εις πάσαν την αλήθειαν. Να ενθυμήσθε πάντοτε ότι η Μήτηρ Εκκλησία δεν πολεμεί, σώζει· δεν καταδικάζει, συγχωρεί· δεν θανατώνει, ζωοποιεί· δεν αποτέμνει, θεραπεύει· δεν επιτιμά, συμβουλεύει· δεν υποτιμά, τιμά· δεν υποβιβάζει, αναβιβάζει· δεν θλίβει, χαροποιεί· δεν ταρασσει, ειρηνεύει· δεν διώκει, περιθάλλει.”

Ο Πατριάρχης επαίνεσε τον Θεοφιλ. Επίσκοπο Αλικαρνασσού κ. Αδριανό, Επόπτη της Περιφέρειας Φαναρίου-Κερατίου Κόλπου, “διά την διαρκή μέριμνά του διά τας πολλαπλές ανάγκας της Περιφέρειας του και τον ευχαριστούμεν ολοθέρμως διά τας ανακαινιστικές εργασίας που πραγματοποίησε πέρυσι εντός του Ναού και του Αγιάσματος αυτού επί τη 50η επετείω Αρχιερωσύνης μας, μαζί με την καθ’ όλα αξίαν Εκκλησιαστικήν Επιτροπήν της Κοινότητος. Σας συγχαίρουμε όλους και εκφράζουμε την Πατριαρχική μας ευαρέσκεια διά την αρμονικήν συνεργασίαν και συνοδοιπορίαν σας.”

Καλωσόρισε δε εγκαρδίως την αντιπροσωπεία της Ιεράς Πατριαρχικής και Σταυροπηγιακής Μονής Αγίου Διονυσίου του εν Ολύμπω, υπό τον Ηγούμενο αυτής Πανοσιολ. **Αρχιμανδρίτη κ. Μάξιμο**, “ο οποίος μένει πιστός εις την παράδοσιν που εδημιουργήθη και έρχεται ανελλιπώς κάθε χρόνο τέτοιες χρονιάρες ημέρες και μας δίνει πολλή χαρά.”

Κατά τη διάρκεια της Θ. Λειτουργίας ο Παναγιώτατος πληροφορήθηκε την εκδημία του μακαριστού Επισκόπου Tartu κυρού Ηλία, Ιεράρχου της Εκκλησίας της Εσθονίας, και μετά την Απόλυση τέλεσε τρισάγιο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του.

Φωτογραφία: Νίκος Παπαχρήστου